

Bibliotekaren

Tidsskrift for Bibliotekarforbundet

Årgang 3 1995 Nr 5

Lexander i Lakkegata

Bibliotekarforbundet er i forhandlinger med andre AF-forbund om kontorfellesskap i Lakkegata 19-21.

BF ser stor nytte av å ha sine kontor nær andre forbund med mange likeartede utfordringer. Norsk Bioingenjørforbund (NOBI) er en av samarbeidspartnerne. Vi har intervjuet forbundslederen Eli Lexander.

s. 10-13

Aldri på en søndag?

NBF-leder Sissel Nilsen slo i NRK-radio i sommer et slag for brukernes tilgang til bibliotek også på søndager. I sommer ble vi også kjent med noen spesielle sider av trenings- og konkurranserytmen til verdensrekordholderen i tresteg Jonathan Edwards, han som brøt drømmegrensen på 18 meter under verdensmesterskapet i friidrett i Gøteborg. Hva har disse to fenomenene med hverandre å gjøre? Les spalten til Jon Einar Spetz ...

s. 8

Mobiliserende faktor

- Streik er en mobiliserende faktor. Mange ansatte på universitetet har tidligere passivt trukket på skuldrene av det dårlige lønnsnivået. Nå ble de mer opptatt av disse spørsmålene selv. De sto streikevakt og delte ut informasjon. De kunne gi uttrykk for hva de mente, sier bibliotekaren Astri Ottesen etter vårens AF-streik. Hun er fellestillitsvalgt for AF på Universitetet i Oslo og sekretariatsleder for Forskerforbundet samme sted. På Universitetsbiblioteket i Oslo var det 150 i streik denne våren. Norgeshistoriens største bibliotekarstreik! Vi har møtt Astri Ottesen for å få noen refleksjoner i etterkant av AF-streiken.

s.4-7

Forbundsstyret i Bibliotekar- forbundet:

Randi Rønningen (leder)
Menighetsfakultetets bibliotek
Boks 5144 Majorstua
0302 Oslo
Tlf.job: 22 59 05 22
Fax: 22 59 05 30
Tlf.priv.: 22 19 56 41

Erling Bergan (nestleder)
Høgskulen i Sogn og Fjordane
Avdeling for helsefag
6800 Førde
Tlf.job: 57 82 94 10
Fax: 57 82 94 30
Tlf.priv.: 57 82 24 09

Kristin Storvig (AU-medlem)
Nord-Trøndelag fylkesbibliotek
Dampsaga
7700 Steinkjer
Tlf.job: 74 16 93 53
Fax: 74 16 24 10
Tlf.priv.: 74 15 16 46

Kirsten Grøtte (sekretær)
Rud videregående skole
Hauger skolevei 8-10
1351 Rud
Tlf.job: 67 13 20 60
Fax: 67 13 15 50
Tlf.priv.: 67 13 26 49

Kristin Østerholt (kasserer)
Svalbardgt. 2 c, Leil. F
9600 Hammerfest
Tlf.job: 78 41 17 42
Fax: 78 41 10 34
Tlf.priv.: 78 41 08 52

Turid Holtermann (styremedlem)
Trondheim folkebibliotek
Peter Egges plass 1
7005 Trondheim
Tlf.job: 72 54 75 00
Fax: 72 54 75 10
Tlf.priv.: 73 91 11 59

Anne-Mette Vibe (styremedlem)
Norges idrettshøgskoles bibliotek
Postboks 40 Kringsjå
0807 Oslo
Tlf.job: 22 18 56 80
Fax: 22 23 42 20
Tlf.priv.: 22 27 80 12

Bibliotekaren:

Tidsskrift for Bibliotekar-
forbundet

ISSN 0804-4147

Ansvarlig redaktør:

Randi Rønningen

Redaksjon:

Erling Bergan
Anja Angelskår Mjelde

Redaksjonens adresse:

Runnen 4, 6800 Førde
E-post: ebe@ahf.hisf.no

Trykk:

Falch Hurtigtrykk, Oslo

Abonnement:

Abonnement på «Bibliotekaren» i
1995 koster kr.160,-. Beløpet be-
tales inn til vår postgirokonto.
Merk talongen «Abonnement 95».

Annonser:

1/1 side	kr.1.200,-.
1/2 side	kr. 600,-.
Stillingsannonser	kr. 300,-.

Utgivelsesplan:

Nummer:	Deadline:	I postkassa:
1 - 1995	18.januar	8.februar
2 - 1995	1.mars	22.mars
3 - 1995	19.april	10.mai
4 - 1995	31.mai	21.juni
5 - 1995	9.august	30.august
6 - 1995	13.september	4.oktober
7 - 1995	11.oktober	1.november
8 - 1995	15.november	6.desember

Bibliotekar- forbundet

Medlemskap:

Bibliotekarforbundet ble stiftet
12.juni 1993. Medlemskap fram til
1.1.95 har kostet kr.200,- for
bibliotekarer og kr.100,- for 2. og
3.års studenter ved Statens biblio-
tek- og informasjonshøgskole.

BF er fra 1.1.95 medlem av AF,
og dermed begynner normale
kontingentsatser å gjelde. Full kon-
tingent er kr.2.388,- pr.år (kr 199,-
pr.mnd). Redusert kontingent (for
de som har halv stilling eller min-
dre): kr.1.728,- pr.år (kr 144,-
pr.mnd). Ikke-yrkesaktive betaler
kr. 475,- pr.år, og studenter
kr.175,- pr.år. Kontingenten inkluderer
medlemskap i AF og abon-
nement på «Bibliotekaren», men
den inkluderer ikke medlemskap i
NBF i 1995.

Du får tilsendt innmeldingsskjema
ved å skrive til BF.

Adresse:

Bibliotekarforbundet
Postboks 9315 Vålerenga
0610 Oslo

Elektronisk post:

randi.ronningen@menfak.no

Postgiro-konto:

0825.0817062

Bankgiro-konto:

6039.05.64093

Innhold:

Randi Rønningen: Leder'n	s. 3
Mobiliserende faktor Intervju med Astri Ottesen	s. 4
Jon Einar Spetz: Aldri på en søndag? ...	s. 8
Randi Rønningen: Tariffoppgjøret pr 1. mai 1995	s. 9
Ny årsmøtedato i Hordaland	s. 9
-Lønn og fagutvikling henger nøye sammen. Intervju med Eli Lexander	s. 10
Ingeborg Motzfeldt: Søndagsåpning i agurktida	s. 14
Hilde E. Sperrevik: Reisebrev fra Botswana (2)	s. 16
Kirsti Tveitereid: Skolebibliotekets skjulte kilder	s. 17
Kollektivt medlemsskap i Norsk bibliotek- forening	s. 18
Ingeborg Motzfeldt: Hvem bør delta på BF's landsmøter?	s. 19
Notiser	s. 20
Bibliotekarforbundets innmeldingsskjema ..	s. 23

leder'n

Randi Rønningen,
leder i Bibliotekarforbundet

Når dette bladet kommer ut til medlemmene er BF i starten av en meget travel og spennende måned. I september skal det avvikles stiftelsesmøter i 16 av BFs 17 lokallag, studentene startet allerede i mai, før det hele avsluttes med BFs første ordinære landsmøte 29. september. I september skal det også avgjøres hvem som tilsettes som faglig sekretær.

Bibliotekarforbundet nærmer seg nå 600 medlemmer. Forbundsstyret hadde som mål at vi skulle være 500 innen utgangen av 1995, i så tilfelle kan vi si oss fornøyd med medlemstilgangen. Men vi vet at potensialet er større, og at mange fremdeles vurderer om de skal melde seg inn. Forbundsstyret har helt klart et ansvar for å fange opp disse, men dere som allerede er innmeldt har også store muligheter til å verve nye medlemmer. Skal vi være 600 før landsmøtet?

Det er naturlig nok mange som lurer på hvilken funksjon lokallagene skal ha, og hvordan forholdet blir mellom disse og de tillitsvalgte på hver enkelt arbeidsplass. Hverken jeg eller forbundsstyret har enkle og klare svar på dette. Uttrykket «veien blir til mens vi går» har blitt mye benyttet de siste årene. Ofte har dette vært riktig, men jeg har flere ganger hatt mistanke om at dette har vært en unnskyldning for ikke å ta arbeidet med å definere klare mål. Jeg velger allikevel å ha dette synet på opprettelsen av BFs lokallag. Det er derfor veldig viktig at hvert enkelt lokallag tar en grundig debatt på hva de mener skal være deres funksjon.

Enkelte oppgaver er imidlertid klare. Lokallagene skal sikre at hvert enkelt medlem kan være med å påvirke BFs beslutninger. Alle medlemmene har møte-, forslags- og stemmerett i lokallagene. Det er her delegatene til landsmøtet velges og landsmøtesakene diskuteres. Lokallagene og deres styrer vil også være en støtte for forbundsstyret i behandlingen av ulike saker. De kan selvsagt være til hjelp i enkeltsaker lokalt, men de kan også være med i behandlingen av større prinsipielle saker utenom landsmøtene. Lokallagene gir forbundsstyret en større kontaktflate og dermed en bedre mulighet til å treffe de rette avgjørelsene.

Samtidig er det en kjennsgjerning av økonomien setter en begrensning for lokallagenes aktiviteter. Med BFs stramme økonomi er det viktig at vi sammen kommer fram til gode løsninger på fordelingen av de få ressursene som finnes. Her er vi avhengig av konstruktive innspill fra hvert enkelt lokallag. Hvordan får vi en rettferdig fordeling, utfra medlemstall, geografi og eventuelle andre forhold?

leder'n fortsetter på side 9 ...

Mobiliserende faktor

- Streik er en mobiliserende faktor. Mange ansatte på universitetet har tidligere passivt trukket på skuldrene av det dårlige lønnsnivået. Nå ble de mer opptatt av disse spørsmålene selv. De sto streikevakt og delte ut informasjon. De kunne gi uttrykk for hva de mente. Men det er klart at det også finnes andre måter enn streik å markere dette på. I AF drøfter vi flere metoder.

Astri Ottesen intervjuet av Erling Bergan

Det er bibliotekaren Astri Ottesen som sier dette etter vårens AF-streik. Hun er fellestillitsvalgt for AF på Universitetet i Oslo og sekretariatsleder for Forskerforbundet samme sted. Dette er fulltidsjobb og vel så det. Ikke minst i de hektiske mai- og juni-dagene når tariffoppgjøret top- per seg.

For mange bibliotekarer er Astri Ottesen kjent fra sin tid som leder av Statsbibliotekargruppen/Fagbibliotekarforeningen på slutten av 80-tallet og begynnelsen av 90-tallet. Det vervet skjøttet hun så godt at det ble fagforeningsarbeid på heltid etterpå.

Vi møtte Astri Ottesen på Blindern en varm sommerdag i slutten av juni. Vi ville ha noen refleksjoner i etterkant av AF-streiken. Men ettersom vi satt i fysikkbygget, nærmest i midten av universitetsområdet på Blindern, var det naturlig å begynne med et annet spørsmål:

- Er det ikke her i nærheten det nye universitetsbiblioteket skal ligge?

- Jo, det kommer rett på oversiden av Blindernveien, midt på Universitetsområdet. Det blir liggende sentralt for svært mange på Blindern.

- Har du noen befattning med dette prosjektet?

- Jeg er representant for de ansatte i styringsgruppen for nytt universitetsbibliotek på Blindern.

Astri Ottesen går deretter raskt over til å fremheve Live Rasmussen, tillitsvalgt for Fagbibliotekarforeningen ved

Universitetet i Oslo. Live hadde mye ansvar og gjorde mye av det praktiske under streiken på Universitetsbiblioteket, sier Astri.

- Det Live la opp til på UB, kunne jeg bruke videre i resten av streikeorganiseringa, sier Astri raust.

- Dette må ha vært en stor streik for dere? 150 ansatte i streik på Universitetsbiblioteket, det må ha vært Norges- historiens største bibliotekar-streik?

- Det var det nok. Og ingen streik har vart så lenge i vår sektor. Vi hadde en politisk streik mot lønnsloven for noen år siden, men den varte bare noen timer.

- Hvilken rolle spilte bibliotekarene i organiseringen av streiken?

- Bibliotekarer er vant til organisering. Vi kom raskt opp med løsninger på praktiske problemer. Vi var nøyaktige med uttakslistene (oversikt til arbeidsgiver over hvem som er tatt ut i streik. - red.anm.) og det er svært viktig.

- Var det synlig utad også, at så mange bibliotekarer var i streik?

- Ikke synlig nok. Men dette var en felles AF-streik, der AF ønsket å styre informasjonen til media. Søkelyset skulle settes på de generelle kravene for offentlig ansatte med lang utdanning, ikke så mye på de enkelte yrkesgruppers krav. Men her på Universitetet i Oslo var det iallefall synlig at bibliotekarene streiket. Vi ga ut informasjon hele tiden. De første løpesedlene fra AF nevnte ikke bibliotekarene. Vi sørget umiddelbart for at det ble laget nye løpesedler som hadde dette med.

- Hvor ble denne informasjonen spredd?

- Ved inngangsdørene til alle bibliotekene på Universitetet

sto det streikevakter. Folk som var på vei til biblioteket var jo interessert i å få vite hvorfor streiken rammet akkurat UB så sterkt. Så de fikk både generell AF-informasjon og spesiell informasjon om bibliotekarenes lønnsplaner.

- Ja, hvorfor ble UB rammet så hardt under streiken?

- Det vet jeg ikke. Det har ikke kommet noen god forklaring fra AF sentralt på hvorfor UB i Oslo ble tatt ut så tungt i første fase av streiken. Det var AFs sentrale streikekomite som sto for uttaket. De så vel på antallet AF-organiserte, at streiken kunne lamme UB. De fleste enhetene i UB ble da også stengt under streiken.

- Hvordan reagerte studentene på stengte bibliotek?

- De forsto streiken veldig godt. AF streiket jo for de lønningene de selv skal få om noen år. Men de var selvsagt opptatt av at streiken ikke hindret dem i å gå opp til eksamen.

- Gjorde den det?

- Nei, den skriftlige eksamen gikk som planlagt. Også der hvor biblioteklokaler (lesesaler) ble tatt i bruk til å avvikle eksamen, gikk dette som planlagt. Men da måtte ansvaret for disse lokalene først formelt overføres fra den streikende fakultetsbibliotekaren til overbibliotekaren på UB.

- Så overbibliotekar Jan Erik Røed var ikke i streik?

- Nei, som embetsmann kunne han ikke tas ut i streik. Og det var bare han, som direkte overordnet, som kunne overta det formelle ansvaret for avvikling av eksamen i lesesalene. Til å hjelpe seg hadde han bare eksamensvaktene. Etter å ha konferert med AF, ble dette løsninga for ikke å ramme avviklingne av den skriftlige eksamen på

Universitetet. Men det tok oss mye arbeid å avdekke hvem som var embetsmenn og dermed unntatt fra streiken på Universitetet.

- Men ellers var alle fakultetsbibliotekarene, det vil si alle lederne innen UB, i streik?

- Ja. Bibliotekvirksomheten ble helt lammet. De faglig ansatte som har egen nøkkel til enkelte bibliotek for å kunne låne utenom åpningstid, ble henstilt om ikke å bruke bibliotekene under streiken. De ble oppfordret om å være solidariske, og vi merket at de faktisk avsto fra å bruke bibliotekene i denne perioden.

- Det ble arrangert et streiketog i Oslo under AF-streiken. Var bibliotekarene synlige i det toget?

- Egen bibliotekar-fane ble laget for anledningen. Det ble klart markert at bibliotekarer var med. Vi har forøvrig spart på fanen til neste gang...

- Hva bør bibliotekarene og deres organisasjoner gjøre for å få framgang i lønnskampen?

- For det første må jeg si at bibliotekarene har vært noe i fokus i lønnskampen i staten. Det er kanskje ikke så synlig i media. Men det er satt av penger i justeringsoppgjøret,

- På Universitetet i Oslo er det to grupper som har blitt hengende etter: De som tjener minst og de som burde tjene mest. Det vil si bibliotekarene og professorene. Den siste gruppa er en propp som hindrer lønnsutviklinga for de andre langtidsutdannede, men også for oss med 3-årig høyskoleutdanning, sier Astri Ottesen, fellestillitsvalgt for AF på Universitetet i Oslo.

(Foto: ebe)

hvor vi henger oss på kvinneproblematikken. For det andre vil jeg minne om at ikke all lønn bestemmes sentralt. De sentrale forhandlingene lager et "rom", som man lokalt må plassere seg innenfor. På hver institusjon må man derfor være aktiv med å bruke lønnsplanene, med å bruke dette "rommet" aktivt.

- Og dette varierer mye fra sted til sted?

- Det arbeides forskjellig fra sted til sted. Argumentene skal utformes lokalt, med fokusering på hvordan arbeidsoppgavene til bibliotekarene utvikler seg. På kommunal sektor ser det ut til at det er vanskeligst å nå fram for bibliotekarene på sykehusene.

- Tilbake til lønnskravene på Universitetet. Er det bibliotekarene som mest fortjener lønnsøkning på Universitetet?

- Det er to grupper som har blitt hengende etter: De som tjener minst og de som burde tjene mest. Det vil si bibliotekarene og professorene. Den siste gruppa er en propp som hindrer lønnsutviklinga for de andre langtidsutdannede, men også for oss med 3-årig høgskoleutdanning.

- Hvordan er karriere-utviklingen for bibliotekarer på UB?

- Universitetet bruker den laveste stillingskoden for bibliotekarer, st.kode 1074, i altfor stor grad. Egentlig burde ikke noen være plassert i denne grunnstigen, så mye som det kreves av alle bibliotekansatte nå. Dette er det blant annet min jobb å påpeke. Men jeg har en følelse av at ledelsen ved Universitetsbiblioteket i Oslo ikke vil omgjøre stillinger, så det er ikke lett.

Astri er tydeligvis allerede igang med mer vanlige arbeidsdager, etter at streiken dominerte totalt noen uker. Hun er altså sekretariatsleder for Forskerforbundet og felles-tillitsvalgt for AF på Universitetet i Oslo. Så det er naturlig å spørre hva den jobben består i.

- Jeg tar meg av samarbeidet mellom AF-forbundene og sørger for å følge opp hovedavtalen og tilpasningsavtalen overfor Universitetet. Jeg representerer medlemmene på informasjons-, drøftings- og forhandlingsmøter. Forskerforbundets medlemmer utgjør over 10% av de ansatte på Universitetet, og vi har dermed fulle rettigheter når det gjelder reglene om medbestemmelse i hovedavtalen. Jeg fører lønnsforhandlinger for alle de fire Forskerforbundsforeningene som finnes på Universitetet i Oslo, og for de AF-foreningene ved Universitetet som ønsker det.

- Hvor mange medlemmer har Forskerforbundet på Universitetet i Oslo?

- Vi har cirka 1.300 primærmedlemmer. I tillegg kommer en del dobbeltmedlemskap, dvs. de som har sitt primær-

medlemskap i profesjonsforeningen sin. Dette gjelder blant annet Den norske lægeforening, Den norske tannlegeforening og Norske Sivilingeniørers Forening.

- Du er bibliotekar og har tidligere vært leder for Fagbibliotekarforeningen i Forskerforbundet i 3 år. Føler du et spesielt ansvar for bibliotekarene i den jobben du har nå?

- Ikke nå lenger. Bibliotekarene har gode tillitsvalgte selv. Og det er jo egentlig galt av meg hvis jeg skulle jobbe spesielt for dem. Men allikevel blir det vel til at jeg kanskje gjør det, jeg kan jo mer om bibliotekarer enn andre yrkesgrupper. Jeg kan være mer konstruktiv i rådene til dem. Jeg trenger ikke å "lese meg opp" som jeg av og til må på andre områder.

- Er det mulig for deg å få en horisont utenfor Universitetet og UB?

- Å ja da! Jeg sitter i Riksbibliotekrådet og får mye innspill fra fagbibliotek i forbindelse med det. Universitetsbibliotekene får faktisk mindre plass i mitt hode etterhvert.

- Universitetsbibliotekene har tradisjonelt skilt mellom bibliotekarer og fagreferenter. Er det fortsatt naturlig?

- Når vi nå får endringer i bibliotekarutdanningen, må vi sørge for at bibliotekarenes kompetanse innen det fagområdet de betjener blir styrket. På biblioteket på juridisk fakultet for eksempel må alle bibliotekarene kunne en del jus i tillegg til det bibliotekfaglige. Brukerne forventer det. Vi vil møte dette kravet i stadig sterkere grad i årene framover. Det er ikke tilstrekkelig å overlate ansvaret for den kompetansen til fagreferentene.

Astri Ottesen har åpenbart en vid horisont. Og hun har også denne evnen til å se utviklingslinjer i tid og sammenhenger på tvers. Etter en liten kunstpause er hun tilbake ved streike-temaet samtalen begynte med, men likevel uten at hun slipper utdannings-tråden vi nøstet litt på.

- Det var synd at vi ikke kunne fokusere mer på slike faglige og utdanningsmessige sider under streiken. Men dette var en AF-streik, ikke den enkelt yrkesgruppe sin streik.

- Dersom Gunnar Berge ikke hadde grepet til tvungen lønnsnemnd, ville du kunnet håndtere en opptrapping av streiken på Universitetet?

- Selvfølgelig! Det var trist at vi ikke fikk tatt ut alle 900 ved Universitetet i Oslo. Om kvelden den 6.juni hadde vi opplegget for dette klart. Men så varslet altså regjeringa lønnsnemnd. Personlig syntes jeg AF var for rask til å avblåse streiken. Vi fikk ikke testet opptrappingsplanene. Vi burde ha fortsatt streiken fram til regjeringa faktisk vedtok forslaget om tvungen lønnsnemnd i forberedende statsråd

torsdag 8.juni. Da hadde vi fått markert oss sterkere og også høstet verdifulle erfaringer med en utvidet streik. Og flere medlemmer ville ha fått delta i streiken.

- Tror du streik og lønnsnemnd blir den vanlig oppgjørsformen for oss i årene framover?

- Jeg håper inderlig ikke det. Streik er ikke ønskelig, selv om det gir medlemmene anledning til å vise hva de mener overfor arbeidsgiver og opinion.

- Hvilke andre midler har vi til å fremme lønnskravene våre?

- I AF drøfter vi flere metoder. Men vår motpart bør ikke være for forberedt på våre tiltak, sier Astri med et skjevt smil.

- Hva er Forskerforbundets viktigste lærdommer av streiken?

- Vi hadde et oppsummerende møte 20.juni. En rekke forhold ble tatt opp der. Blant annet at den praktiske organiseringa av en streik er mer omfattende enn toppene i både AF og Forskerforbundet kan forestille seg. Hvor viktig det er med nøyaktige uttakslistene ble også fremhevet. Ellers utvekslet vi tips om gjennomføringen av streiken. Noen fikk utløp for sine frustrasjoner, for det var tøft for mange foreninger å gjennomføre streiken. Men vi ble alle møtt med en ekstrem streikevilje blant Forskerforbundets medlemmer. De streikende var "ansatt i AF" under streiken. Bortsett fra ett medlem som ikke kunne gå streikevakt av religiøse grunner, stilte alle opp.

- Universitetsledelsen må vel regnes som en del av motparten for dere. Hvordan stilte de seg til kravene fra AF?

- Personlig syntes jeg AF var for rask til å avblåse streiken. Vi fikk ikke testet opptrappingsplanene. Vi burde ha fortsatt streiken fram til regjeringa faktisk vedtok forslaget om tvungen lønnsnemnd i forberedende statsråd torsdag 8.juni. Da hadde vi fått markert oss sterkere og også høstet verdifulle erfaringer med en utvidet streik, sier Astri Ottesen. (Foto: ebe)

- Vi følte på mange måter at vi streiket like mye på vegne av institusjonen som bare på vegne av oss selv. Rektor har flere ganger påpekt det problematiske med det dårlige lønnsnivået på Universitetet.

- Er du parat til en ny streik om ett år igjen?

- Ja, nå er vi så godt i gang at vi gjerne tar en streik til ved oppgjøret neste år. Men neste gang er vi kanskje ikke så lojale mot AF. Vi ønsker i større grad å kunne fokusere på spesielle forhold på Universitetet i Oslo og Universitetsbiblioteket.

Sier Astri Ottesen avslutningsvis. Hun er en konsentrert, hardtarbeidende og kunnskapsrik fagforeningskvinne med bibliotekarutdanningen i orden. Og nå har hun også verdifull streikerfaring!

Bibliotekar
Jon Einar Spetz,
Arendal

Aldri på en søndag?

Verdensrekordholderen i tresteg, britten Jonathan Edwards brøt nylig drømmegrensen på 18 meter. Edwards beskrives av media som en alltid smilende kristen, som med henvisning til sin tro aldri konkurrerer på en

søndag. Da hviler, i likhet med Gud fader, denne atleten. Selv er jeg like imponert som forundret over denne overbevisningen om hvordan søndager skal disponeres. I en sekularisert tid framstår Jonathan Edwards som et beundringsverdig men umoderne menneske.

Lenge var den norske søndagen litt av en finskjorte blant ukedagene. Landet stod stille fram til høymessenes utgangssalmer hadde forstummet. Ingen aviser kom ut (noe som var underlig av minst to grunner: dels fordi søndagsavisa er en frukt av lørdagens arbeid, dels fordi søndagen er avisdagen fremfor alle andre i mange land. Etter sigende medfører innkjøp av New York Times søndagsutgave over ett kilo lesestoff). I de siste årene har imidlertid den norske søndagen vært i en rivende utvikling. VG, Dagbladet og Aftenposten kommer nå alle ut også på søndager. Nå kan man, fortrinnsvis i urbane miljøer, til og med gå til innkjøp av ferskt brød også på en søndag.

Man lever dog ikke av brød alene, og helt i tråd med utviklingen mot sekulariserte søndager heves nå røster i NBFs toppsjikt som taler for søndagsåpne folkebibliotek. NBF-leder Sissel Nilsen slo i NRK radio nylig et slag for brukernes tilgang til bibliotek også på søndager. Dette utspillet gir kanskje oppsalg i media, noe som er vel og bra. Fra kundenes perspektiv er det helt logisk å spørre hvorfor museer og teatre kan holde åpent på søndagene, til forskjell fra bibliotekene. Hvorfor skal jeg på søndager kunne beskue skipet "Gjøa" på Norsk sjøfartsmuseum, men samtidig være forhindret fra å låne en biografi over Roald Amundsen på Deichman? Eksisterer det en logikk? Er der bare visse aktiviteter som hører søndagen til? Ville ikke søndagsåpent på biblioteket bidra

til ytterligere å holde liv i den lett forstokkede hvildedagen?

Fra debatten kan en umiddelbart ekskludere de hundretalls norske bibliotekene som disponerer mindre enn en hel bibliotekarstilling. Så gjenstår resten. I mange kommuner har bibliotekene hjerteskjærende få timer åpent. Åpningstidene må utvides i framtida, fortrinnsvis innenfor rammen for tidsspennet mandag morgen/lørdag ettermiddag. Men søndagen? Kanskje er det gjennomførlig å holde søndagsåpent i landets tretti mest ressurssterke bibliotekkommuner. Du som jobber i en av disse kommunene vil jeg oppfordre til å ta saken opp til diskusjon med kollegaer. Som bibliotekar må du ta stilling til spørsmålet på fagpolitisk grunnlag. Noen slike hensyn trenger ikke NBFs ledelse ta i betraktning. Til syvende og sist er søndagsåpent bare mulig der det er akseptert av personalet.

Apropos NBF: Foreningen har et hamskifte som få beklager har funnet sted. Internkontakt har blitt Bibliotekforum, en mer tiltalende og, som det virker, mer vital trykksak enn sin forgjenger. Foruten stillingsannonser ser redaksjonen ut til å basere seg på to grunnsteiner: Informasjon om foreningens aktivitet og success-stories/hero-making. Legg også til kjendisintervjuer egnet til å skape sympati for biblioteksaken, og du har Bibliotekforum i et nøtteskall.

Det er alltid like oppiggende å få kritikk. I Bibliotekaren 4/1995 klandret Ingeborg Motzfeldt undertegnede for å være motstander av leiebibliotek i Libris regi. Kritikken bygger på en misforståelse: det var ikke leiebibliotekidéen jeg protesterte mot (tvert imot: Lykke til, Libris), men mot det jeg oppfattet som en non serviam-innstilling hos biblioteksjefen i Oslo. Jeg forbeholder meg likevel retten til å betvile at leiebibliotekopplegget vil kunne stå på egne ben - økonomisk - uten en stor bokhandlerkjedes oppbakking.

Tariffoppgjøret pr 1. mai 1995

Randi Rønningen,
leder i Bibliotekarforbundet

Som kjent gikk AF til brudd med alle de tre arbeidsgiverne i vårens lønnsforhandlinger: Kommunenes Sentralforbund, Oslo kommune og staten. 31. mai var streiken et faktum, en streik som kun varte i en uke før regjeringen stoppet den med tvungen lønnsnemnd.

Hva har skjedd siden AF-streiken ble stoppet 6. juni?

AFs tillitsvalgte og sekretariat har brukt sommeren til å utforme stevning, fristen for å levere disse til Rikslønnsnenda var 1. august for alle tre tariffområdene. De første møtene ble avholdt i første halvdel av august.

Det er lite sannsynlig at det vil foreligge noen kjennelse før tidligst i oktober. Det vil altså fortsatt ta måneder før vi vet resultatet av årets lønnsoppgjør for AF-medlemmene.

Ny årsmøtedato i Hordaland

BFs lokallag skal ha etablerende årsmøter i september. Innkallingene sto i Bibliotekaren nr.3/95. I tillegg har alle medlemmer fått separat innkalling i posten i slutten av august.

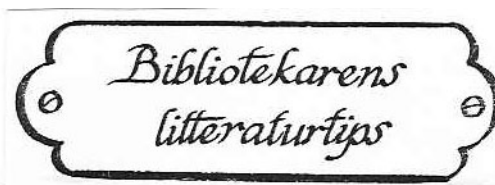
Alle årsmøter blir som tidligere annonsert i Bibliotekaren, bortsett fra ett: Årsmøtet i Hordaland er flyttet en dag senere og noen etasjer høyere opp enn opprinnelig annonsert i Bibliotekaren 3/95. Korrekt tid og sted er oppgitt i den separate innkallinga. For å unngå kollisjon med kommunevalgdagen er årsmøtet for Bferne i Hordaland flyttet til:

Tirsdag 12.september kl.16.00.
Hordaland fylkesbiblioteks lokaler,
4.etg. i Lars Hillesgate 22, Bergen.

leder'n fortsatt fra side 3 ...

Søknadsfristen til BFs første ansattelse, faglig sekretær, var 20. august. Vi regner med at vi før landsmøtet har avgjort hvem som får stillingen. Med en person i hel stilling som kan konsentrere seg helt og holdent om forbundet, vil vi kunne yde en mye bedre service overfor medlemmene. Vi håper også at vedkommende kan være med å profilere BF sterkere, både overfor arbeidsgivere, innenfor AF og i bibliotekmiljøet.

Før landsmøtet vil alle lokallagene få besøk av en fra forbundsstyret. Det er ikke sikkert vi klarer å gi gode svar på alle spørsmålene vi vet dere har. Men vi vil være aktivt lyttende og påpasselige med å notere saker det må jobbes med fremover. Vi gleder oss til å møte dere!

*Ernest Hemingway: Klokkene
ringer for deg*

(Illustrasjon: Marianne Selvik)

- Lønn og fagutvikling henger nøye sammen

- For bioingeniørene er NOBI både en organisasjon for faglige spørsmål og et fagforbund for lønns- og arbeidsforhold. De to funksjonene henger nøye sammen, ikke minst når det gjelder vår utvikling som profesjon. Vi må både ivareta utviklingen av faget og bedring av lønnsnivået. Vi kan ikke oppnå det ene uten det andre, slik vi ser det.

Eli Lexander
intervjuet av Erling Bergan

Det er Eli Lexander som sier dette. Hun er leder for Norsk Bioingeniørforbund (NOBI). Svaret hennes kom etter min beskrivelse av bibliotek-bransjens tradisjon med NBF som hovedaktør i faglige spørsmål, mens fagforeningene tar seg av lønns- og arbeidsforhold. NOBI har vært med i AF siden 1981. Med et medlemstall på rundt 4.200 er NOBI i dag et av de største blant de små forbundene i AF.

Vi finner NOBIs kontorer i Lakkegata 19-21 i Oslo. På samme adresse finner vi Høyskoleutdannedes Forbund, Norsk Ergoterapeutforbund, Norsk Radiografforbund og Norsk Skolelederforbund. Alle er AF-forbund. De er i ferd med å utvikle et tettere kontor-fellesskap. Det er ledig kontorplass i dette bygget og BF har vist interesse for å bli med i dette fellesskapet etter sommeren. BF har mange likeartede problemstillinger med disse AF-forbundene p.g.a størrelse og spredning på medlemsmassen.

Vi møtte Eli Lexander til en samtale nettopp i Lakkegata 19-21. Samtalen fant sted i slutten av april. Vi har derfor ikke tatt med spørsmål om årets tariffoppgjør, naturlig nok. Vi har heller ønsket å gjøre BFs medlemmer litt mer kjent med ett av forbundene og en av yrkesgruppene vi nå har valgt å stå sammen med i AF.

Størst i Lakkegata

- Er Lakkegata 19-21 et godt sted å være for NOBI? Fungerer fellesskapet med de andre forbundene her?

- Ja, absolutt. Vi har god nytte av spredningen på typer forbund. Vi får lett skylapper hvis vi ikke går på tvers av sektorene.

- Spiller NOBI noen spesiell rolle her?

- Vi er det største forbundet her. En del felles tjenester går ut fra oss. Det fungerer bra. Selv har vi stor glede av å bo sammen med andre forbund. Vi bruker hverandre som diskusjonspartnere i forhold til det som skjer i AF.

- Noen omtaler fellesskapet dere har her som «Lakkegata-mafiaen»?

- Jeg har hørt at det har dukket opp som begrep. Vi tar det positivt og synes det er hyggelig at vi er registrert og blitt et begrep i AF-systemet. Det er iallfall ingen belastning å holde til her. Det er kort vei til det meste av betydning: AF-huset, KS, regjeringskvartalet, Stortinget.

Følt oss hjemme i AF

- Er det en selvfølge for bioingeniørene å være med i AF?

- Vi har følt at AF er et naturlig sted for oss å være. Før 1980 var vi frittstående. Det var mye arbeid med å oppnå forhandlingsrett, komme på banen. Vi vurderte å melde oss inn i YS. Vi vurderte også ingeniørenes forbund NITO, men det ble forkastet i uravstemming i 1978. Etter at vi kom inn i AF i 1980 har vi følt oss hjemme her. Vi identifiserer oss naturlig nok med de andre akademikerne i AF. Vi vil selvfølgelig ta opp AF-medlemskapet til vurdering om det blir behov for det, men det har ikke vært noen grunn til det ennå.

- AF og LO inngikk en samarbeidsavtale i 1993. Hva syns du om den?

- Den intensjonsavtalen om samarbeid som ble inngått har vi sett som positiv. Vi er generelt positiv til samarbeid mellom arbeidstagere, slik at vi kan opptre samlet.

- Har intensjonsavtalen gitt noen konkrete utslag for dere?

- Det ble nedsatt fire tema-utvalg i fellesskap mellom AF og LO. Selv er jeg med i det som går på likestilling og familierpolitikk. (Eli Lexander er leder for AFs eget utvalg for likestilling og familierpolitikk. red.anm.)

Vi gjennomførte et stort samarbeidsprosjekt i forbindelse med den store «Kvinner viser vei»-messa i Oslo Spektrum i mars-april. AF og LO arrangerte i fellesskap seminaret «Kvinner - Kompetanse - Kraft». Dette var ett av de arrangementene som fikk størst oppslutning på hele messa. Vi er stolte av det, særlig siden dette var likestillingsutvalgets første konkrete samarbeidsprosjekt mellom AF og LO.

Synliggjøring på TV2

- Hvordan likte du AFs reklamesatsing i TV2 19. april? Var det verdt 4 millioner kroner?

- Hele prosjektet kom litt brått på de små AF-forbundene, ikke minst på grunn av økonomien. NOBI syntes også det var vanskelig. Men vi fant det positivt at AF satset på profilering og synliggjøring foran tariffoppgjøret. Det var første gangen AF skulle gjøre noe slikt. Vi skulle få fram AFs profil i tariffoppgjøret, at utdanning, kompetanse og ansvar skal lønne seg.

- Men ga kampanjen noen effekt?

- Det ble foretatt opinionsmålinger samme kvelden, etter reklameinnslagene i TV2. 70% av de som så på TV2 oppfattet vårt budskap om at de med lang utdanning og store studielån tjener for dårlig. Samtidig sa 64% av dem at de

- Det er klart at størrelse har mye å si i AF-systemet. Selv om alle forbund er representert på de årlige representantskapsmøtene i AF, er det bare de store som har fast plass i AF-styret. De mindre forbundene disponerer 3 av plassene i styret i fellesskap, sier Eli Lexander i dette intervjuet. Hun er leder for Norsk bioingeniørforbund i AF. (Foto: ebe)

selv mente at offentlig ansatte med lang utdanning tjener for dårlig. Undersøkelsen viste videre at 60% likte reklameinnslagene og fant dem troverdige.

- Hvordan omtalte pressen denne bruken av TV-reklame?

- Presseoppslagene var stort sett positive. Vi evaluerte alt dette etter kampanjen. Jeg var med i arbeidsgruppen for denne satsingen, som representant for de mindre foreningene. Vi har lært mye. Vi akademikere hadde aldri funnet på å presentere oss på denne måten. Vi måtte få hjelp av reklamefolk til dette.

- Er det vanskelig å være blant de mindre forbundene i AF?

- For å nå fram og få innflytelse er størrelse viktig. Det er klart at størrelse har mye å si i AF-systemet. Selv om alle forbund er representert på de årlige representantskapsmøtene i AF, er det bare de store som har fast plass i AF-styret. De mindre forbundene disponerer 3 av plassene i styret i fellesskap.

- Hvordan går dere fram for å fordele disse tre plassene?

- Vi har opprettet noe vi kaller «Samarbeidsforumet for AF-foreninger uten fast plass i AFs styre og/eller AF-S», ofte omtalt bare som «Forum». Dette er ikke et formelt

AF-organ, men er likefullt akseptert i AF-systemet. Det har mye spennende på gang nå, vi føler oss bedre representert i AF-systemet gjennom denne ordningen, som også Bibliotekarforbundet er blitt med i nå. Vi samarbeider ved valg til verv i AF, og ved annen representasjon. Vi koordinerer arbeidet forut for representantskapsmøtene i AF. I det siste har vi også fått til regional tillitsvalgt-opplæring i fellesskap. «Forum-foreningene» er i det hele tatt positive til lokalt AF-samarbeid.

- Da du ble valgt til NOBI-leder i 1993 var det vel samtidig et grasrotopprør mot ledelsen i Lakkegata. Hvordan er forholdet mellom sentrum og periferi i NOBI?

Fagforbund går gjennom faser

- Vi har en åpen og flat organisering i NOBI, med godt organiserte lokalledd og skolerte tillitsvalgte. Det er generelt sett et godt forhold mellom sentrum og periferi i NOBI. Diskusjonen i 1993 var ikke noe opprør, men viser nok heller at vi som fagforbund går gjennom faser.

- Hva mener du med det?

- Før 1993 var vi i en fase der det var viktig å markere at vi er en helseprofesjon. Det var viktig å vise at vi kan være både faglige og administrative ledere av laboratorier. Vi måtte drive mye utadvendt virksomhet for å bli anerkjent som profesjon. Dette gikk på bekostning av det lokale arbeidet. Vi hadde oppnådd mye, men i 1993 var det på tide å snu seg den andre veien. Vi må styrke både identiteten til faget vårt og organisasjonsapparatet i NOBI. Det er prioritert nå.

- I forrige «fase» var NOBIs leder også 2. nestleder i AFs styre. Det vitner om anerkjennelse av bioingeniørene som profesjon. Men dette kom altså ikke rekende på en fjøl?

- Skal et lite forbund ha sentrale verv i AF, krever det at mye av forbundets ressurser brukes på dette, sier Eli Lexander med ettertrykk.

Lokalapparatet har ansvar

Vi aner hvor nyttig det vil være for BF å være i nærheten av og lytte til de mindre AF-forbundene i tida framover. Det ligger mange verdifulle erfaringer og nyttige råd i det Eli Lexander forteller. Vi prøver oss derfor med flere spørsmål med relevans til BFs situasjon.

- Blir NOBIs sentrale apparat mye belastet med hjelp til bioingeniører som jobber alene i sin kommune?

- *Vi er for lite synlige både i samfunnsbildet og på sykehusene. Vi sitter bak lukkede dører. Pasientene ser oss ikke. Likefullt har vi en nøkkelposisjon på sykehusene. (Foto: ebe)*

- På kommunal sektor er de fleste av våre medlemmer ansatt i fylkskommunene, på laboratorier ved sykehusene. Men vi har også medlemmer spredt i kommunene. Det er lokalapparatet som har mest med dette å gjøre. Hver fylkeskrets har sitt forhandlingsutvalg. Disse har ansvaret for å bistå enkeltmedlemmer i sin krets. Men det sentrale apparatet blir selvfølgelig også noe belastet med enkeltsaker.

- Bioingeniører er stort sett kvinner, med mannlige leger som sjefer. Men det er vel unntak. Fra media er vi kjent med blodbanken i Tromsø og laboratoriet ved sentralsyke-

huset i Førde, der bioingeniører har blitt avdelingsledere i konkurranse med leger. Vil det bli flere slike eksempler?

- Ja, det tror jeg. Det begynte med ledelsesproblematikken i Tromsø. Etterhvert har vi sett bioingeniører som ledere også i Kirkenes, i Førde og på Haukland sykehus. Alt dette har klar sammenheng med milepælene vi nådde i «forrige fase». Vi har et selvstendig fagansvar. At bioingeniører kan være administrative ledere av laboratorietjenesten ved sykehusene er nå slått fast i forskriftene til sykehusloven. Dette er en prinsipp-sak vi må kjempe for også i tida framover. Men det er ikke tvil om i hvilken retning det går.

Bak lukkede dører

- Er bioingeniører for lite synlige i samfunnsbildet? Er «synliggjøring» viktig for NOBI?

- Ja, absolutt! Dette er en stor utfordring. Vi er for lite synlige både i samfunnsbildet og på sykehusene. Vi sitter bak lukkede dører. Pasientene ser oss ikke. Likefullt har vi en nøkkelposisjon på sykehusene.

- Har du dekning for å si at dere har en «nøkkelposisjon»?

- Det er ikke mulig å stille diagnoser, behandle eller operere pasientene uten oss. Det merket vi under streiken i 1994. Det veide tungt da vi varslet opptrapping.

- Men hvordan går dere fram for å profilere bioingeniørerne bedre?

- Denne våren har vi kjørt en profileringskampanje i alle kretsene og alle sykehusene. Vi har ikke dratt fram tariffkravene våre. I stedet har vi vist hvem vi er og hva vi gjør. Vi har blant annet hatt åpne laboratorie-dager. Dette er blitt positivt mottatt av både pasienter og sykehusledelse.

- Var streiken i 1994 en belastning for NOBI, eller kom dere styrket ut?

- Det var første gangen vi var ute i streik. Det var nok en belastning for forbund og medlemmer å føle på kroppen hva som krevdes av lojalitet og samhold. Men når det er sagt: Vi klarte oss fint! Spesielt lokalapparatet gjorde en god jobb. Totalt sett har streiken i 1994 styrket oss. Det er en helt annen kampvilje i organisasjonen nå enn før.

«Ubetydelige yrkesgrupper»

- «Ubetydelige yrkesgrupper» kalte KS «ikke-sykepleiere» under streiken i 1994. Styrker det et fagforbund når arbeidsgiver uttaler seg så nedsettende om yrkesgruppa?

- Det er skuffende når arbeidsgiver uttaler seg slik. Men i situasjonen tente det oss. Det var en provokasjon som hjalp oss å samles rundt kravene vi gikk til streik på.

- Ser du uttalelsen i sammenheng med manglende synliggjøring av bioingeniørerne som yrkesgruppe?

- Ja. Men vi burde ikke være usynlige for arbeidsgiver-siden, som er helt avhengige av oss. På en pressekonferanse under streiken i fjor tok jeg utgangspunkt i nettopp det. Jeg sa at når arbeidsgiver ikke vet hvem vi er, er det ikke et problem bare for oss som arbeidstagere, men for hele helsevesenet.

- Hva slags bilde har du av bibliotekarer som yrkesgruppe?

- Hva skal jeg si. Det er ikke så mye jeg vet. Som akademikere og fagfolk innen sitt område er det en litt fjern sektor for meg. Og dere har ikke rukket å vise dere fram i AF-systemet ennå.

Positiv til BF

- Ser du positivt på om BF flytter inn i Lakkegata 19-21?

- Ja. Dere møter et positivt miljø og vil nok merke fordeler av å være i et samboerforhold med andre AF-organisasjoner.

Eli Lexander er åpenbart et positivt menneske, ikke utypisk for de menneskene vi har møtt i Lakkegata. Klok og kunnskapsrik har hun framstått gjennom hele samtalen, med et lite forbehold: Når spørsmålene dreidde inn på bibliotekarer som yrkesgruppe måtte hun legge inn noen diskrete tenkepauser. Det var åpenbart ikke mye hun visste om vår yrkesgruppe.

Greitt nok det. Eli Lexander har lært oss å tenke i faser. I denne fasen har vi latt Eli få presentere bioingeniørerne for oss. I neste fase må vi bibliotekarer synliggjøre oss bedre overfor bioingeniørerne. Hørte du, redaktør av «Bioingeniøren»? Hørte du, Randi?

Søndagsåpning i agurktida

BLIKK PÅ NORD-NORGE

Av hovedbibliotekar
Ingeborg Motzfeldt,
Høgskolen i Tromsø

Adresse:
9005 Tromsø

Tlf. jobb: 77 66 03 21
Fax: 77 68 99 56
Tlf. priv.: 77 63 32 13

Elektronisk post: ingeborg.motzfeldt@adm.hitos.no

I skrivende stund er det fremdeles sommer, og min ferie står endelig for døren. Det skal bli godt å få seg noen uker med sol og varme, for været i Nord-Norge denne sommeren kan oppsummeres slik meteorologen gjorde det i Niti-men 26.07.95, med et sitat fra Ole Brumm:

“De atmosfæriske forhold har vært meget ufordelaktige i det siste,” sa Uгла.

“De hva for noe?”

“Det har regnet,” forklarte Uгла.

Sommertid er også agurktid, og dermed kan selv bibliotekvesenet oppnå medieomtale! Sissel Nilsens utspill om søndagsåpne bibliotek ble således behørig fanget opp over det ganske land, også her i Tromsø. Bladet Nordlys startet med å ringe fylkesbiblioteksjefen og forhøre seg om hennes mening. Hun påpekte at flere kommuner i Troms også holder biblioteket stengt hele sommeren, noe som ga Nordlys mulighet til å forfølge saken ytterligere, og dokumentere at dette gjelder over 25 % av kommunene i fylket.

Men sist lørdag (29.07.) slo kultureddaktøren til i en Søkelys-spalte med den muntre overskriften **Bibliotek-ansatte kan takke seg selv**. Mannen har åpenbart kommet over et eksemplar av Bibliotekforum (tidl. Internkontakt), og lest hva Sissel Nilsen skriver der:

“Til nå har politikerne alene fått all kjeft for de dårlige tidene, spesielt ordfører Erlend Rian for manglende bibliotekbygg i Tromsø. De ansatte på bibliotekene har hele tiden fått gå fri. Men nå stilles også de til ansvar. Det skjer i de bibliotekansattes eget fagblad ‘Bibliotekforum’.

Den nyvalgte (sic!) dynamiske lederen i Norsk Bibliotekforening, som organiserer de fleste bibliotekansatte i Norge, Sissel Nilsen har tatt mål av seg til å få bibliotekspørsmål ut av skyggenes dal og opp på den politiske dagsorden. For å få dette til har hun erkjent at bibliotekansatte må bli mer offensive. De må slutte med å skjule egen passivitet bak sovepute-utsagn som at det i Norge ‘er lite penger til kultur’.”

Dette er jo en noe fortegnet gjengivelse av det Sissel Nilsen faktisk skriver i Bibliotekforum, men vedkommende kultureddaktør er visstnok glad i å provosere. Og han har selvfølgelig nok å ta av når han kan “krydre” artikkelen med utvalgte sitater fra konsulentfirmaet Geelmuyden Kiese.

Men i likehet med dette konsulentfirmaet har kultureddaktøren bare i liten grad oppfattet at bibliotekvesenet består av *mer* enn folkebibliotek. Dermed kan han med ekte forbauselse konstatere at “En nærmere undersøkelse av organiseringen av bibliotekvesenet i Norge viser et mangehodet troll. Hva i all verden skal vi her i Norge med et bibliotekvesen med tre toppsjefer som uavhengig av hverandre dirigerer sine tropper.”

Her har han åpenbart beveget seg over til omtalen av Underdal-utvalgets instilling, men uten å få med at ganske mange av oss i “vesenet” faktisk også stiller dette spørsmålet. Like etter er han tilbake hos folkebibliotekene. Dermed kan det se ut til at han overhodet ikke har fått med seg at minst én av disse “toppsjefene” har sitt hovedarbeidsområde rettet mot *fagbiblioteksektoren*. Dette er ofte et problem - man snakker om bibliotek, men mener i virkeligheten *folkebibliotek*. Riktignok er jeg tilhenger av å understreke likhetene fremfor forskjellene, men jeg vil oppfordre alle til å være mer presise i ordbruken, nettopp for å vise omverdenen hvilket mangfold dette “vesenet” vårt består av.

Underdal-utvalget får jeg rikelig med anledning til å uttale meg om etter ferien, instillingen har nemlig havnet på mitt bord (høgskolene har fått den på høring). Derimot er det neppe bare "på toppen" at norsk bibliotekvesen kan synes en smule overorganisert. Det gjelder også i høy grad vårt mangfoldige organisasjonsliv, hvor vi har foreninger og spesialgrupper for det meste.

Dette påpekes også av Geelmuyden Kiese, som bl.a. sier "Mange i fag- og forskningsbibliotekene kjenner seg ikke som medlemmer i NBF og mener foreningen i liten grad vektlegger denne typen bibliotek" (sisert etter Sissel Nil-sens artikkel). Det må avgjørt være en utfordring for NBF å bli en forening for *alle* sektorene i norsk bibliotekvesen! Samtidig kan man spørre om ikke fagbibliotekarene har litt av skylden selv - for *de* har jo sin egen forening, Norsk fagbibliotekarforening (må ikke forveksles med Fagbibliotekarforeningen som er en fagforening), som er kollektivt innmeldt i NBF. Jeg er selv medlem av NFF, så fra 1996 risikerer jeg altså å bli *dobbelt* kollektiv medlem av NBF, når også BF kommer med der. Hvis jeg da ikke melder meg ut av NFF.

Etterhvert har jeg faktisk tenkt mer og mer på om det egentlig er behov for en egen organisering av fagbibliotekarer. Før var det i hovedsak fagbibliotekene som drev med EDB og denslags, men det er vi ikke alene om lenger. Folkebibliotekene tyter inn på Internett i stort tempo. Fjernlån driver også alle med. Administrasjon og ledelse er heller ikke særegnet for fagbibliotekene. Overhodet er det vel i stor grad bibliotekets størrelse, ikke hvilke sektor det tilhører, som har betydning for hvilke saker man er opptatt av og hvilke problemer man har. Selvfølgelig *er* det også forskjeller, men er de så store og viktige at det er nødvendig å ha egne foreninger? Samtidig som vi hevder at "vesenet" som sådan med fordel kan administreres av ett felles direktorat ...

Med organsiasjonene følger også tidsskriftene. For tiden er det ikke mindre enn *syv* forskjellige bibliotekfaglige tidsskrifter som med ulike mellomrom dumper ned i postkassen min:

Bibliotekaren (medlemsskap i BF)

Bibliotekforum (medlemsskap i NBF)

Bok og bibliotek (medlemsskap i NBF)

DF-revy (medlemsskap i NFF)

Norsk tidsskrift for bibliotekforskning (det abonnerer jeg faktisk på selv!)

Synopsis (som RBT sender meg helt gratis)

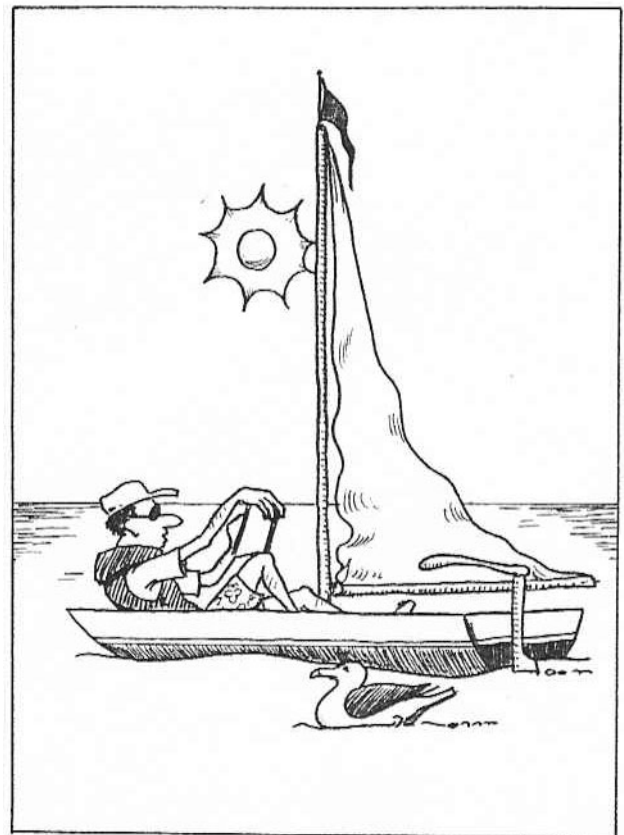
Tromskontakt/Glimt (utgis av Troms fylkesbibliotek i samarbeid med NBF/Troms)

DF-revy er dansk, NFF har ingått en avtale med dette tidsskriftet om å få egne sider der, som alternativ til å gi ut

eget tidsskrift. De øvrige er norske, og ikke alle har en like klar *egen* profil. Bl.a. er jeg spent på hvordan Bibliotekforum vil utvikle seg - hittil synes jeg nok at det (og tidligere Internkontakt) har lignet litt for mye på Bok og bibliotek. Dersom vi skal ha alle disse tidsskriftene, er det viktig at de hver for seg får et særpreg!

Det synes jeg forøvrig Bibliotekaren har greid! All honnør til Erling og Anja som har gjort en kjempejobb med sparsomme ressurser.

Bibliotekarens litteraturtips

Margaret Mitchell: Tatt av vinden

(Illustrasjon: Marianne Selvik)

Reisebrev fra Botswana (2)

I uken etter påske var situasjonen for innflytting i BIDPAs egne lokaler forholdsvis lys. (BIDPA = Botswana Institute for Development Policy Analysis). Så kom den ene negative meldingen etter den andre. Møblene våre kom ikke denne uken, men skulle helt sikkert komme neste uke. Neste uke fikk vi samme melding, og panikken begynte å bre seg blant oss som er her og jobber på prosjektet. Vi skulle nemlig ha vårt første styremøte i egne lokaler 22. mai, og to uker før var det ennå ingen møbler, bortsett fra alle stolene.

Bibliotekets hyller, som ble levert av et annet firma, kom 14. mai. Botswana Telecom (BTC) la inn 4 direkte linjer uken før 17. mai, så vi fikk telefon, men det hjalp lite når vi ikke hadde møbler. Vi fikk låne noen skrivebord fra fra firmaet som skulle levere alt kontorutstyret, og 16. mai flyttet vi inn i lokalene. EDB-utstyret flyttet inn samme dag, selv om de fleste kontorene kun hadde stoler og bokhyller.

Fredag 19. mai kom de fleste skrivebordene, så mye av helgen gikk med til flytting av møbler og PC-er. I tillegg var vi på storhandel etter kjøkkenutstyr. Det må man også ha når man skal ha styremøter. Ennå mangler det deler av av skrivebordene. Hjørnene på våre L-skrivebord er ennå ikke kommet. Ingen vet når de kommer heller. Skuffeseksjonene som hører til skrivebordene er heller ikke kommet. De er lovet i denne uken, men tror vi helt på det? Bordet til styrerommet er utsatt enda en gang, i disse dager gjør 5 enkle skrivebord satt sammen til et stort bord, nytten.

Nå som vi er kommet "i hus" er alt mye lettere. Bøkene og tidsskriftene blir levert på døren. Vi har fått innstallert faxmaskin, selv om det bare er midlertidig. Kopi-maskin skal leveres i slutten av denne uken. Den skal gjennom tollen først, og det betyr utfylling av en del skjema i minimum 3 eksemplarer, som skal stemples og skrives på. Det hele er en byråkratijungel av de store, og man bør kjenne systemet for å finne fram. Det hadde med andre ord ikke gått bra uten konsulenter som har bodd i Botswana og kjenner systemet ut og inn.

BIDPA har ansatt bibliotekar, men vi venter fortsatt på at hun skal begynne. Ettersom hun er ansatt i et annet bibliotek, og har 3 måneders oppsigelsestid, kan det ennå gå noen måneder før hun kan begynne.

I helgen er det meste av offentlige kontorer stengt, BIDPA er også stengt, stort sett. Så jeg har fått sett litt av lands-

byene rundt Gaborone. I selve Gaborone snakker folk flest engelsk, også skoleelever som har nådd et visst trinn (trinn 3) har lært engelsk. Det er straks noe annet utenfor byen. I går besøkte jeg, sammen med en norsk antropolog to lokale "expatriates", en liten landsby vel 5 mil fra Gaborone. (Expatriates er utlendinger som bor og arbeider i Botswana.) På en blanding av engelsk og setswana, fant vi fram til damen vi skulle treffe, og hun viste oss veien til et av husene som nettopp var blitt bygget i landsbyen. Dette er bygget for en norsk forsker som har vært i landsbyen tidligere. Jeg er fortsatt fasinert av stråtakene disse husene har. I følge reisefølget holder disse husene godt på varmen, slik at det ikke blir altfor kaldt på vinteren.

Og nå er det blitt vinter. Det er ikke vinter slik vi er vant til den i Norge, men det merkes likevel at det er vinter. Bladene faller av trærne, det begynner å bli forholdsvis kaldt på morgenen og kvelden. Hvis ikke solen er framme, skal man være hardfør for å gå uten strikkejakke/ytterjakke.

Det å ikke kunne setswana har til tider vist seg å være plagsomt. Nå begynte det ikke noe språkkurs før i slutten av mai måned, og det var noe seint for meg som skal avslutte i slutten av juni. Skulle jeg vært her lenger enn disse tre månedene, hadde jeg nok prøvd meg på et slikt kurs, men for denne korte perioden ble det ikke til noe. Jeg er blitt fortalt at det er et språk som er enkelt å lære, ettersom det uttales slik det skrives. Det er en sannhet med modifikasjoner. Jeg har prøvd meg på enkelte av de lokale navnene, og det blir møtt med mye latter, men jeg har da klart å finne fram til rette vedkommende tross alt.

Med fire uker igjen av oppdraget, begynner jeg å se slutten på mitt Botswana-opphold. Slutten på prosjektet er det ikke, og mye arbeid som skulle vært gjort disse tre månedene blir nok igjen til den lokale bibliotekaren. Ting tar tid, lang tid, og det er ikke helt lett for en stresset nordmann å lære.

*Hilde E. Sperrevik, bibliotekar
Chr. Michelsens Institutt*

Skolebibliotekets skjulte kilder

Et nytt dilemma presenteres i dette nummeret. Det første stod i nr. 3/95. Reaksjonene som er kommet inn til Bibliotekaren har ikke vært overveldende, hverken på ideer til aktuelle dilemmaer i bibliotekarers yrkeshverdag eller synspunkt på den lille historien som ble presentert. Her følger en ny «case». Håper noen tar pennen fatt og skriver !

DILEMMA PÅ JOBBEN

Kirsti Tveitereid, avdelingsbibliotekar
Lillegården kompetansesenter

Personalrommet ved Bratta videregående skole var som vanlig fylt av høy lyd og ivrige diskusjoner. Anne, skolens bibliotekar, dumpet ned blant samfunnsfaglærerne. Det var lunsj- og midttimetid, elever fra 3. klassene hadde bibliotekvakt. Skolens ledelse mente at bibliotekaren ved skolen skulle delta i seksjonsmøter, lærerråd osv. for å kunne utøve jobben sin og for å kunne målbare biblioteket som en fullt ut integrert del av skolens virksomhet. Og idag var det altså seksjonsmøte for samfunnsfaglærerne etter lunsj.

Anne tenkte at akkurat idag hadde det vært mer riktig om hun hadde jobbet på biblioteket i midttimen. Det var karaktersetting som stod på sakslista, karakterene i samfunnsfag for avgangselevne. Den siste store og avgjørende sær oppgaven skulle vurderes. Hun kjente de fleste samfunnsfagelevne godt, mange av dem var ivrige bibliotekbrukere, og siden hun selv var et ganske samfunnsengasjert menneske, hendte det rett som det var at hun deltok i diskusjoner og kom med kommentarer til praten mellom dem i biblioteket. «Stille på skolens bibliotek» var ikke hennes stil.

Seksjonsmøtet var igang, hun hørte om alle mulige og umulige emner for sær oppgaver. Tenkte at lærerne neste gang de satte igang sitt sær oppgave-race burde undersøke mulighetene for å skaffe fram bakgrunns litteratur før de ga ut sine «gode» ideer til aktuelle tema. Ikke alle problemstillinger var mulige å finne stoff til. Lærerne var nøye med kildehenvisninger, det måtte elevene passe på.

Henriks sær oppgave ble vurdert til 6. Den var perfekt !

Hans gamle 4'er ble straks endret. Gutten skulle få 6. Se på alle kildene han har brukt! Dette var skikkelig arbeid.

Anne kastet et blikk på oppgaven. Hun kjente den igjen. Til og med overskriften var den samme som overskriften i «Vegetarianeren»!

Henrik i 3c hadde spurt henne om hjelp til å finne stoff til sær oppgaven for 3 -4 uker siden. Hun husket det spesielt godt fordi hun oppglødd viste han en artikkel i et blad hun abonnerte på privat. «Vegetarianeren» hadde en lang artikkel om økologisk tenkning i det norske samfunnet i dag. Henrik hadde lånt med seg diverse litteratur om økologi, og hadde også fått en kopi av artikkelen i «Vegetarianeren». De hadde snakket lenge om oppgaven han skulle skrive.

Nå viste det seg, etter det hun kunne se, at store deler av artikkelen hun hadde gitt han stod på trykk. Hun visste godt at Henrik var kjempeinteressert i emnet han hadde «kopiert», at han sikkert hadde lest og lært av alt han hadde tatt med seg hjem fra biblioteket den dagen. Men dette var avskrift fra bladet, ingen tvil. Under oppgava hadde han oppgitt alle kildene, også «Vegetarianeren».

Hun sa ingenting om det. Henrik fikk sin 6'er.

Vurdering I

Mange bibliotekarere kan komme opp i lignende situasjoner som Anne. Alle som har veiledet ungdom i å finne litteratur til skolearbeid, og som finner fram leksikon, tidsskriftartikler, avisutklipp osv. om aktuelle tema står overfor det samme dilemmaet. Forskjellen er at en veldig sjelden får se resultatet, dvs. stilen eller oppgaven.

Det å være ærlig på kildehenvisninger er både en prøve på modenhet og avhengig av den enkelte lærers vektlegging

på kildehenvisninger. Henrik hadde jo oppgitt sine kilder. Det var lærernes oppgave å sjekke disse.

Anne handlet riktig ved ikke å si noe om at hun gjenkjente besvarelsen

Vurdering II

Det er en klar målsetting at bibliotekjenten blir mer integrert i den pedagogiske virksomheten ved videregående skoler. Den kjennskapen bibliotekarer har til hvordan elevene utfører arbeid, bruker kilder og skriver oppgaver må nyttegjøres bedre i skolen.

Når Anne handlet slik hun gjorde, viste hun tydelig at biblioteket er en utvendig tjeneste, og at hennes kunnskaper og vurderinger ikke må blandes med lærernes.

At Anne tror å mene at Henrik hadde lest og lært av alt han hadde lånt på biblioteket, er en lite profesjonell vurdering i skolesammenheng. Et levert skriftlig arbeid må i all hovedsak vurderes på sine egne premisser, og ikke vektes i forhold til generelle vurderinger av eleven. I alle fall ikke i så stor grad at en oppgave som eleven knapt hadde skrevet noe av selv blir gitt toppkarakter!

Anne skulle meldt fra på seksjonsmøtet med en gang hun så at oppgaven inneholdt plagiat. Hennes vurdering av

Henriks kunnskaper kunne så legges ut til allmenn diskusjon i møtet.

Vurdering III

Den enkelte bibliotekbruker skal ikke risikere at bibliotekaren forteller videre til andre hva som er lånt. Dersom dette skjer vil tilliten til bibliotekarenes integritet bli brutt ned. Spesielt i den sårbare alderen elevene i videregående skole er i, er det viktig at kortene ikke blir blandet. Ryktet vil fort spre seg om at det er «farlig» å låne på biblioteket fordi bibliotekaren sladrer.

Dette vil rett nok innebære at bibliotekarer kan bli sittende med kunnskaper om uærlighet eller andre forhold som bør sanskjoneres. Men slik har mange yrkesgrupper det! Leger forteller ikke politiet det de får høre fra en pasient som mistenkes for noe straffbart.

Anne gjorde rett i å ikke si noe om at hun gjenkjente besvarelsen. Men begrunnelsen hennes var for lettvindt og subjektiv. Hun skulle gjort det hun gjorde ut fra yrkesetiske prinsipper.

Kollektivt medlemskap i Norsk Bibliotekforening

Hovedstyret i Norsk Bibliotekforening behandlet BF's søknad om kollektivt medlemskap på sitt møte 30.-31. mai.

NBFs styre fattet enstemmig vedtak om å gi BF kollektivt medlemskap med virkning fra 1.1.1996. BF ble gjort oppmerksom på at det kan skje eventuelle endringer i forhold til nåværende praksis når NBFs landsmøte i 1996 skal behandle nye kontingentsatser og forskjellige former for medlemskap. NBF prøver å rydde opp i de mange forskjellige typer medlemskap slik at de praktiske rutinene blir lettere å håndtere.

BF ønsker en annen kontingentinnbetaling enn den NBF har praktisert for de kollektive medlemmene til nå. Det gjenstår derfor å bli enige med NBFs sekretariat om en del praktiske ting. Når dette er ordnet vil vi informere om hvordan BF's medlemmer skal forholde seg, bl.a. de av våre medlemmer som allerede er kollektivt medlem av NBF via Norsk Fagbibliotekforening.

Hvem bør delta på BFs landsmøter?

Av hovedbibliotekar Ingeborg Motzfeldt,
Høgskolen i Tromsø

Forslag til Bibliotekarforbundes landsmøte 29.09.95

Sak 12: Endringer i vedtektene

Jeg foreslår følgende endringer i Bibliotekarforbundets vedtekter:

§ 7.5

Forbundets medlemmer kan møte på landsmøtet med forslags- og talerett.

Foreslås strøket.

§ 7.6

Forbundsstyret avgjør hvilke medlemmer og gjester som inviteres til landsmøtet.

Flg. tilføyelse foreslås:

Landsmøtet avgjør i hvilke saker inviterte gjester skal ha tale- og evt. også forslagsrett.

Begrunnelse:

Det er et viktig prinsipp at landsmøtet skal bestå av *valgte delegater*. En generell rett for medlemmene til å delta, selv uten stemmerett, kan lett undergrave dette prinsippet. Vi kan få en situasjon hvor det er like mange ikke-

delegater som delegater til stede, evt. et flertall ikke-delegater, og de vil da kunne dominere landsmøtet i utilbørlig grad. I omstridte saker vil det ofte være vel så viktig å kunne fremme forslag og å argumentere for dem, som å kunne delta i selve avstemningen.

At det åpnes for at alle medlemmer kan delta i møtet, vil dessuten gjøre det større enn nødvendig, talerlistene blir antagelig lengre osv. Slike forhold kan medvirke til å gjøre det vanskeligere for endel av de valgte delegatene å ta ordet. Den taletiden som tildeles ikke-delegatene vil uansett gå på bekostning av *delegatenes* tid.

En allmenn rett til å delta i landsmøtet kan også medføre geografiske skjeveheter. De færreste vil ha råd til å reise fra Nord-Norge til Oslo på egen regning for å være med. Dermed kan vi få landsmøter dominert av medlemmer fra "det sentrale Østlandsområdet", evt. en annen region dersom møtet holdes utenfor Oslo.

Endringen i § 7.6 er tatt med som en konsekvens av at § 7.5 strykes. Inviterte gjester må naturligvis kunne få ta ordet, og evt. også legge frem forslag, dersom landsmøtet ønsker dette.

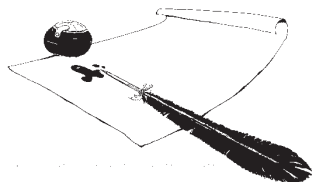
Selv om § 7.5 strykes, skulle det ikke være noe i veien for at medlemmer kan være *til stede* under landsmøtet hvis de ønsker det, og det er plass i salen. Men da som observatører, uten tale- og forslagsrett.

Dette forslaget vil bli lagt frem på årsmøtet i Troms lokallag den 12. september, og i tilfelle det blir vedtatt der, stilt som forslag fra lokallaget.

Debatt

Notiser

Nye BF-tillitsvalgte

Som tillitsvalgt for de BF-organiserte i Vadsø kommune er valgt **Hilde Melhuus Lorentzen**.

Som BF-tillitsvalgt for de fylkeskommunalt ansatte i Aust-Finnmark er valgt **Lillian E. Rushfeldt**. Hun representerer BF-erne på fylkesbiblioteket i Vadsø og på de videregående skolene i Kirkenes og Vadsø.

AF-lederen om streiken

I AF-rapport for juni sto det under overskriften "Markert AF-streik" blant annet:

"AF-streiken i vår markerte et opprør blant dem med lang utdanning. 4300 akademikere gikk ut i streik 31.mai. Fra 7.juni ville over 12.000 AF-medlemmer vært i streik. Dagen før opptrappingen brukte Regjeringen tvungen lønnsnemnd for å stanse streiken.

- I stedet for å bruke sin innflytelse for å påvirke arbeidsgiverne til å gå tilbake til forhandlingsbordet, valgte Regjeringen en løsning som ikke løser problemene. Våre medlemmer får fremdeles ikke uttelling for utdanning, kompetanse og ansvar. Det medfører at våre medlemmer heller ikke får reell likelønn. Det kommer et offensivt AF til å presisere ved kommende lønnsoppgjør, sier Magne Songvoll, leder i AF.

UB-tillitsvalgt om streiken

FBF-lederen ved Universitetet i Oslo, Live Rasmussen, ble intervjuet av FBF-nytt (3/95) etter streiken, og sier blant annet:

"Streiken må ses på som et ledd i AFs lønnspolitiske prosjekt. Samtlige av AFs grupper har opplevd reallønnsnedgang gjennom mange år. Endelig har AF tatt tak i problemet og håpet er at de følger opp dette i tiden fram mot neste oppgjør for at akademikeres lønnsituasjon i enda sterkere grad blir gjenstand for oppmerksomhet. Om vi vil kunne måle noen resultater av årets streik allerede når lønnsnemndas kjennelse foreligger en gang til høsten er tvilsomt. For den enkelte tror jeg at streiken virket bevisstgjørende i forhold til hvorfor de er organisert og hva et fagforeningsmedlemskap betyr i en konfliktsituasjon. Det å bli kollektivt oppsagt og stå under streikekomiteens kommando virket for mange ganske dramatisk."

Hvorfor gå over bekken etter vann?

Vi leverer norske og utenlandske bøker, tidsskrifter, gråsonepublikasjoner og andre informasjonsprodukter. Vi tilbyr:

- Riktige priser
- Effektive rutiner
- Oversiktlige statusrapporter
- Personlig oppfølging

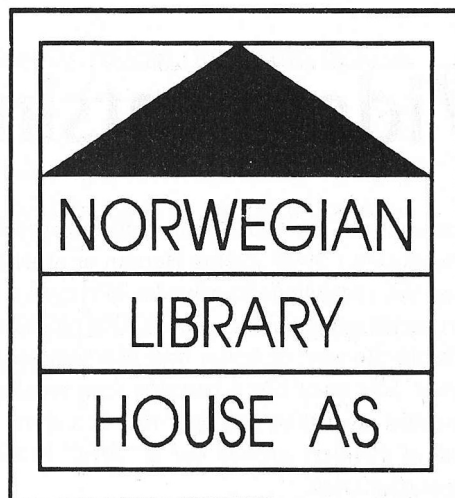
Større kunder tilbys svært fordelaktige betingelser, med reelle rabatter på utenlandske priser.

Ta kontakt -- vi sender gjerne en oversikt over våre tjenester.

Norwegian Library House AS

Postboks 118 Tåsen
0801 Oslo

Telefon 22 95 27 42
Telefax 22 95 03 25

Library Supply på norsk

TROMSØ KOMMUNE

Tromsø bibliotek

Barnebokbussen i Tromsø - prosjektleder Engasjement til 1/7-97

Ved Tromsø bibliotek er det ledig et engasjement som leder av prosjektet "Minibokbuss for barn". Prosjektet startet sommeren 1992, men vår nåværende prosjektleder er nå gått over i en annen stilling.

Bokbussprosjektet er støttet av Statens bibliotektilsyn og har som formål å prøve ut nye måter å nå barn og ungdom i aldersgruppen 0-16 år på. Bussen skal dels kjøre faste ruter, men like mye tid skal brukes til forsøksvirksomhet, f.eks. har vi lyst til å gjøre noe for dagmammabarn. Til å lede prosjektet og kjøre minibussen (dekorert av Iben Sandemose) søker vi en engasjert og prosjektorientert barnebibliotekar. Til hjelp får du en sivilarbeider som kan ta det meste av selve kjøringen og sørge for at bussen er i orden. Du vil bli knyttet til hovedbibliotekets barne- og ungdomsavdeling med 4 ansatte og vil ellers få hjelp og støtte fra 3 byfilialer og 3 distriktsfilialer. Det er vel unødvendig å si at Tromsø har de trangeste biblioteklokalene i den triveligste byen i landet?

Du må ha godkjent bibliotekarutdanning, du må ha førerkort og du må ha interesse for barnebibliotekarbeid. Bokbussen har eget styre og budsjett. Stillingen er et engasjement fram til 1/7-97 med mulighet for forlengelse. Vanlige kommunale ansettelsesvilkår. Tiltredelse så snart som mulig. Ltr. 25.

Nærmere opplysninger om stillingen får du ved henvendelse til biblioteksjef Einar Dahl, tlf. 77 68 37 02. Søknad sendes til Tromsø bibliotek, boks 752, 9001 Tromsø, innen 20. sept. 1995.

Masfjorden kommune

Masfjorden kommune, med 1850 innbyggjarar, ligg i Nordhordland, ca ein og ein halv time å reisa frå Bergen.

Biblioteksjef

Kommunen har ledig 100 % stilling som biblioteksjef. Arbeidstad er ved hovudbiblioteket på Nordbygda. 80 % av stillinga er knytta til arbeid i folkebiblioteket og 20 % til arbeid med basissamlinga i skulebiblioteket.

Biblioteket er med i eit samarbeid om å byggja opp specialsamlingar med dei andre biblioteka i Nordhordland. Desse, og bokstammen elles, vert lagt inn i felles database.

Kvalifikasjonskrav

Fagutdanna bibliotekar frå Statens bibliotek- og informasjonshøgskole eller tilsvarende godkjend utdanning. For søkjar med anna utdanning kan det etter biblioteklova bli gitt dispensasjon i inntil to år frå fagkravet.

Vi kan tilby

- nytt hovudbibliotek
- hjelp med å skaffa bustad
- fagutdanna bibliotekar vert løna som biblioteksjef, stillingskode 7439, lønstrinn 25. Det vert vurdert å auka lønstrinnet.
- pensjonsordning i KLP
- flyttegodtgjering etter regulativ med krav om to års bindingstid

Nærare opplysningar får du hjå Masfjorden kommune, telefon 56 36 51 00.

Søknad med kopi av vitnemål og attestar sender du innan 20. september 1995 til

MASFJORDEN KOMMUNE
5180 MASFJORDNES

BIBLIOTEKARFORBUNDET INNMELDINGS-SKJEMA

Navn	_____	Født	_____
Adresse	_____	Tlf.	_____
Postnr	_____	Poststed	_____
Yrkesaktiv	☐	Godkjent Bibliotekareksamen (År)	_____
Student	☐		
Ikke yrkesaktiv	☐		
Arbeidsgiver	_____	Sektor (Komm/Stat/Fylke/Priv)	_____
Adresse	_____	Tlf.	_____
Postnr	_____	Poststed	_____
Stilling	_____	Ansiennitet	_____
Ønsker å tegne innbo- og løsøreforsikring i Gjensidige? Ja / Nei			
Fra og med måned _____			
Dato	_____	Signatur	_____
Skjemaet sendes: Bibliotekarforbundet, Boks 9315, Vålerenga, 0610 Oslo			

C

Returadresse:

Bibliotekarforbundet
Postboks 9315
Vålerenga
0610 Oslo

**VERDAS
EINASTE
RIKSAVIS
PÅ
NYNORSK**

*Ring, faks
eller skriv
til oss
og få
tilsendt
5 prøve-
nummer
gratis!*

DAG OG TID

Pilestredet 8, 0180 OSLO
Telefon 22 33 00 97 - Telefaks 22 41 42 10